

2010 m. rugsėjo 22 d., trečiadienis

2007–2013 m. daugiametė finansinė programa

P7_TA(2010)0328

2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2007–2013 m. daugiametė finansinė programa (COM(2010)0072 – 2010/0048(APP))

(2012/C 50 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2007–2013 m. daugiametė finansinė programa (COM(2010)0072) (pasiūlymas dėl DFP reglamento),
- atsižvelgdamas į prašymą suteikti pritarimą, kurį Taryba turi pateikti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 312 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 311 ir 312 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (dabartinį TIS),
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos 2009 m. lapkričio 12 d. bendrą deklaraciją dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų biudžetinei procedūrai įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, kuri pakartojama Parlamento 2009 m. gruodžio 17 d. rezoliucijos dėl 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projekto V priede ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 12 d. rezoliuciją dėl pereinamojo laikotarpio procedūrinių gairių biudžeto klausimais, atsižvelgiant į įsigaliosiančią Lisabonos sutartį ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (COM(2010)0071),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarpinstitucinio Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos susitarimo dėl bendradarbiavimo biudžeto klausimais (COM(2010)0073),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 16 d. Tarybos išvadas dėl 2011 m. ES biudžeto,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 27 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo veikimo (COM(2010)0185),

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2009)0115.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2009)0067.

2010 m. rugsėjo 22 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 20 d. klausimus Tarybai (O-0074/2010 - B7-0310/2010) ir Komisijai (B7-0311/2010 - O-0075/2010) dėl 2007–2013 m. daugiamečių finansinės programos persvarstymo,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto preliminarų pranešimą (A7-0248/2010),
- A. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnyje teigiama, kad Taryba turi priimti reglamentą, pagal kurį būtų nustatoma daugiamečių finansinė programa (DFP),
- B. kadangi 2009 m. lapkričio 12 d. bendroje deklaracijoje dėl pereinamojo laikotarpio taisyklių, taikomų biudžetinei procedūrai įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, dėl kurios susitarė Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, nustatomos priemonės, kurių reikia norint užtikrinti ES veiksmų tęstinumą ir sklandų perėjimą prie naujos biudžetinės procedūros teisinės sistemos, taikomos įsigaliojus Lisabonos sutarčiai,
- C. kadangi minėtajame pasiūlyme dėl DFP reglamento, kurio Taryba negali priimti negavusi Europos Parlamento pritarimo, siekiama dabartinio TIS nuostatas suderinti su Lisabonos sutarties reikalavimais,
- D. kadangi SESV 312 straipsnio 5 dalyje Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija raginami imtis visų priemonių, būtinų finansinės programos patvirtinimui palengvinti,
- E. kadangi pagal Lisabonos sutartį Europos Sąjungai suteikiama naujų svarbių privilegijų, pavyzdžiui, išorės veiksmų (Europos Sąjungos sutarties 27 straipsnio 3 dalis), sporto (SESV 165 straipsnis), kosmoso (SESV 189 straipsnis), klimato kaitos (SESV 191 straipsnis), energetikos (SESV 194 straipsnis), turizmo (SESV 195 straipsnis) ir civilinės saugos (SESV 196 straipsnis) srityse,
- F. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 311 straipsnyje reikalaujama, kad Sąjunga pati pasirūpintų savo tikslams pasiekti ir savo politikai įgyvendinti reikalingomis lėšomis,
- G. kadangi dabartinio TIS 4 punkte numatytas DFP ir TIS suderinimas tuo atveju, jei įsigaliojūt nauja Sutartis, turinti pasekmių biudžetui,
- H. kadangi net ir neatsižvelgiant į naujas privilegijas, kurias Europos Sąjunga įgijo pagal Lisabonos sutartį, dabartinės DFP viršutinė išlaidų riba buvo pasiekta ar viršyta 2007–2009 m. ir tai patvirtino, kad reikia daugiau lankstumo, jei Europos Sąjunga nori veiksmingai reaguoti į neatidėliotinus ir nenumatytus įvykius,
- I. kadangi, vadovaujantis pastaruoju Europos Komisijos 2012–2013 m. finansinio programavimo dokumentu (SEC(2010)0473), kuriame neatsižvelgiama į įvairius nenumatytų išlaidų, finansuotinių pagal išlaidų kategorijas, veiksmus, 1a išlaidų kategorijos marža bus mažesnė kaip 50 milijonų eurų per metus ir bendra visų išlaidų kategorijų marža bus tik 436 milijonai eurų 2012 m. ir 435 milijonai eurų 2013 m.,
- J. kadangi Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė gali turėti didelį poveikį biudžetui,

⁽¹⁾ OL L 118, 2010 5 12, p. 1.

2010 m. rugsėjo 22 d., trečiadienis

1. prašo Tarybos ir Komisijos atsižvelgti į šias rekomendacijas:

- i. bendradarbiauti su Europos Parlamentu siekiant sudaryti sąlygas tam, kad būtų greitai priimtos naujos priemonės, kurių reikia Lisabonos sutarties nuostatomis dėl biudžeto įgyvendinti ir dabartinei DFP persvarstyti, kad būtų suteikta papildomų išteklių, būtinų iniciatyvoms, nenumatytoms tvirtinant dabartinę DFP, vykdyti;
- ii. visiškai laikytis SESV 312 straipsnio 3 dalies, kurioje nustatyta, kad finansinėje programoje būtų nuostatos, kurių reikia, jog metinė biudžetinė procedūra vyktų sklandžiai, ir 312 straipsnio 5 dalies, kurioje teigiama, kad „Finansinei programai skirtos priimti procedūros metu Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija imasi visų reikalingų priemonių, sudarančių sąlygas sėkmingai užbaigti šią priėmimo procedūrą“;
- iii. visiškai laikytis SESV 311 straipsnio, kuriame reikalaujama, kad Sąjunga pati pasirūpintų savo tikslams pasiekti ir savo politikai įgyvendinti reikalingomis lėšomis atsižvelgiant į naujas veiklos sritis, nustatytas Lisabonos sutartyje, įskaitant išorės veiksmų, sporto, kosmoso, klimato kaitos, energetikos, turizmo ir civilinės saugos sritis;
- iv. padaryti visas reikiamas išvadas, susijusias su tuo, kad net ir prieš prisidedant šiems naujiems Lisabonos sutartyje numatytiems poreikiams per pastaruosius ketverius dabartinės DFP galiojimo metus metiniai biudžetai galėjo būti patvirtinti tik arba naudojantis esamomis maržomis, arba pasitelkiant dabartiniame TIS numatytas priemones siekiant finansuoti tokius prioritetus, kaip „Galileo“, maisto priemonė ir Europos ekonomikos atkūrimo planas, ir kad apytikriais skaičiavimais likusios dabartinės finansinės programos maržos iki viršutinės išlaidų ribos likusiam laikotarpiui yra labai mažos;
- v. tvirtai laikytis dabartinio TIS 4 punkto, kuriame teigiama, kad „jeigu įgyvendinant 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą (toliau — finansinė programa) Sutartis būtų peržiūreta taip, kad tai turėtų pasekmių biudžetui, bus atliekami atitinkami pakeitimai“;
- vi. pripažinti, kad dėl dabartinės ekonominės padėties biudžeto valdymo institucija gali būti priversta siekti persvarstyti biudžeto prioritetus ir nustatyti tinkamą prioritetinių sričių finansavimą, tuo pačiu metu vis dėlto turint mintyje ES biudžeto Europos pridėtinę vertę, nes ES biudžetas – tai solidarumo ir veiksmingumo išraiška, kai bendrai sutelkiami nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiais išsklaidyti finansiniai ištekliai; taip pat pabrėžti, kad itin didelė dalis ES biudžeto išlaidų panaudojamos ilgalaikėms investicijoms, kurios būtinos siekiant skatinti ES ekonomikos augimą, remti;
- vii. pripažinti, kad šie naujieji poreikiai, priešingai, negu teigiama 2010 m. kovo 16 d. išvadose išdėstytoje Tarybos pozicijoje dėl 2011 m. biudžeto gairių, kurių dar kartą patvirtino Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė savo pareiškimuose, pateiktuose per 2010 m. birželio 15 d. vykusias diskusijas dėl žodinio klausimo Nr. B7-0310/2010 O-0074/2010, negali būti patenkinti vien tik perskirstant lėšas ar prioritetus ir kad būtina persvarstyti DFP ir TIS nustatytus lankstumo mechanizmus; be to, priminti, kad nauji poreikiai, susiję su Lisabonos sutarties įsigaliojimu, logiškai mąstant turėtų apimti lėšų nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis taupymą;
- viii. laikytis dabartinio TIS 3 deklaracijos, kurioje raginama iki 2008 m. (2009 m.) atlikti išsamią plačios apimties peržiūrą, apimančią visus ES išlaidų ir išteklių aspektus, ir nebandyti spręsti uždavinių (imtis atsakomybės), kurie numatyti naujojoje Sutartyje, tik labai siaurai peržiūrint dabartinio TIS veikimą neturint jokių politinių užmojų;
- ix. pripažinti, kad Tarybos ir Komisijos pozicija dėl DFP persvarstymo iki šiol yra prieštaringa dėl to, kad jos nuolat pateikia naujų pasiūlymų, kuriems reikia naujų išteklių, pvz., Susitarimas dėl prekybos bananais ir Tarptautinis termobranduolinis eksperimentinis reaktorius (angl. ITER);

2010 m. rugsėjo 22 d., trečiadienis

- x. išreikšti savo susirūpinimą dėl valstybėse narėse pastebimų tendencijų pradėti vykdyti Europos politiką, finansuojamą ne iš ES biudžeto; nustatyti šioms politikos sritims keliamą pavojų dėl to, kad trūksta demokratinės kontrolės ir teisėtumo ir dėl to, kad pažeidžiamas ES biudžeto universalumo principas, ir neigiamą poveikį, kurį ši tendencija galėtų turėti solidarumo principui;
 - xi. imtis visų reikiamų veiksmų siekiant persvarstyti DFP, kad būtų suteikta papildomų išteklių, būtinų steigiant Europos išorės veikslių tarnybą ir įgyvendinant kitus su Lisabonos sutartimi susijusius prioritetus, taip pat kitas iniciatyvas, ypač finansuojamas pagal 1a išlaidų kategoriją „Konkurencin-gumas augimui ir užimtumui skatinti“ ir pagal 4 išlaidų kategoriją „Išorės santykiai“, pagal kurias teikiama ES pridėtinė vertė, suteikianti galimybes ES įvykdyti savo įsipareigojimus ir patenkinti savo piliečių lūkesčius;
 - xii. atkreipti dėmesį į tai, kad neatlikus šio persvarstymo Parlamentas negalės priimti pasiūlymų dėl naujų agentūrų ar jokių kitų Tarybos iniciatyvų, nebent prie jų būtų pridėti pasiūlymai dėl naujų išteklių;
 - xiii. toliau stengtis, kad būtų daugiau lankstumo, kaip nurodyta minėtojoje Komisijos ataskaitoje dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo veikimo;
 - xiv. pripažinti, kad svarbus lankstumas nustatant rezervus ir maržas, kurios sudaro galimybes ES tenkinti dabartinius ir būsimus poreikius, ir finansinės programos išlaidų kategorijose ir tarp jų, ir vykstant deryboms dėl jos nustatymo ir persvarstymo;
 - xv. atsižvelgti į tai, kad Parlamentas primygtinai ragina numatyti daugiau aiškesnio lankstumo ir sukurti pakankamą kiekvienos kategorijos rezervą, taip pat numatyti daugiau lėšų, kurias būtų galima naudoti taikant lankstumo priemonę, bei supaprastinti išteklių perkėlimo iš vienos DFP išlaidų kategorijos į kitą;
 - xvi. atsižvelgti į tai, kad Parlamentas nepasirengęs pradėti derybas dėl pasiūlymų, pagal kuriuos neuž-tikrinamas bent dabartinis lankstumo lygis persvarstant finansinę programą, kuris sudaro iki 0,03 proc. ES BNP (nurodyta pasiūlymo dėl DFP reglamento 8 straipsnio 3 dalyje);
 - xvii. suprasti, kad neužtenka vien tik techninio požiūrio įgyvendinant Lisabonos sutartį biudžeto srityje ir tam, kad Parlamentas galėtų suteikti pritarimą, būtina nedelsiant pradėti tikras politines derybas atitinkamai aukštu ir, jei reikia, aukščiausiu lygmeniu;
 - xviii. atsižvelgiant į galimas dideles pasekmes biudžetui, prieš priimant DFP reglamentą labiau apsvarstyti Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę; pripažinti, kad abi biudžeto valdymo institu-cijos priima sprendimus dėl to, kokį poveikį ši priemonė galėtų turėti ES biudžetui; pritari, kad bet kokie su šia priemone susiję galimi biudžeto poreikiai turėtų būti finansuojami atlikus *ad hoc* DFP persvarstymą siekiant užtikrinti, kad būtų laiku garantuojamas biudžeto valdymo institucijos daly-vavimas;
2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-